

[Grethe Fenger Møller]

Det er ikke bare et spørgsmål om en overenskomstmæssig situation for nogle journalister, det er ikke bare et spørgsmål, som fru Dorte Bennedsen sagde, om, at denne sag kun dækker en meget begrænset del af Danmarks Radios administration. For hvad med hensynet til lytterne og seerne? De har krav på at få udsendelser, de har krav på, at nyhedsformidlingen fungerer, og Danmarks Radio har en forpligtelse til at sørge for, at man får disse nyheder.

Der er ikke tale om, at det konservative folkeparti har deltaget i noget kapløb om at komme med dette forslag. Det er for os et meget alvorligt og meget vigtigt forslag.

Jeg var glad for kulturministerens bemærkninger om, at han er enig i, at dette forslag skal man se på med alvor, og at nyhedsformidlingen er vigtig. Vi kan også sige, at det eksempel, man har nævnt her med arbejdsnedlæggelsen i sportsafdelingen, er et eksempel, men for os er det afgørende det principielle i denne sag, og vi er også bange for, at der kommer gentagelsessituationer, hvor det igen er nødvendigt, at vi har en ordning, der gør, at nyhedsformidlingen kan fungere.

Vi vil gerne være med til under udvalgsbehandling at diskutere midlerne til at få nyhedsformidlingen til at fungere. Vi har pegt på ét middel, nemlig at man skulle sikre Danmarks Radios pligt til at bringe udsendelser gennem det nødvendige antal tjenestemandstillinger og gennem krav om opfyldelse af tjenestepligt. Det har vi gjort, fordi det danske samfund er et samfund, hvor vi har tjenestemandsbegrebet, og vi er fra konservativ side tilfreds med, at vi har et tjenestemandssystem. Vi finder, det er godt, at man har et tjenestemandssystem, som kan sikre stabilitet i samfundet, som kan sikre, at den offentlige sektor virker.

Vi har også oplevet, hvordan et andet medlem af regeringen er gået ind for, at man inden for postvæsenet skulle tjenestemandsansætte en række medarbejdere med den begrundelse, at det kunne medvirke til en stabilisering af arbejdsforholdene og -vilkårene i postvæsenet, men kulturministeren mener måske ikke, at det er lige så vigtigt med en nyhedsformidling i Danmarks Radio, som det er for borgerne at kunne få deres breve bragt ud.

Jeg vil gerne rette en tak til de ordførere, som under denne behandling har været positivt indstillet over for det konservative forslag.

Jeg var glad for fru Nathalie Linds bemærkninger om, at vi eventuelt måtte overveje at ændre radiatorådets kompetence, såfremt denne sag ikke på anden måde kunne finde en tilfredsstillende løsning.

Jeg er også enig med hr. Voigt i, at denne situation nok ville have være undgået, hvis Danmarks Radios monopol havde været brudt, men det er det altså ikke, og så er det vores opgave at sørge for, at vi får en tilfredsstillende ordning under de nuværende forhold.

For os er det afgørende, at Danmarks Radio lever op til sin forpligtelse og bringer de nyheder, som borgerne har krav på, og vi vil derfor gå aktivt ind i et udvalgsarbejde og samarbejde med de partier, som har vist sig positive under denne behandling, også for at se, om det er muligt at finde andre midler end dem, som her er foreslået af det konservative folkeparti. Men for os er det også afgørende, at man sikrer nyhedsformidling gennem tjenestemænd. Det er ikke vores tanke, at man skal have 50 eller 100 pct. tjenestemænd inden for Danmarks Radio; vi skal bare have så mange, at nyhedsformidlingen kan fungere. De nødregler, som radiatorådet har lavet, har det tilsyneladende vist sig ikke kan klare problemerne, og derfor er det vigtigt, at vi finder en bedre løsning på dette problem.

Melchior (CD):

Jeg skylder en beklagelse. Det løb mig i munden i min ordførertale for lidt siden, at vi har været vidne til en række tjenestemandsstrejker i dette land i nyere tid. Jeg har i mellemtiden haft lejlighed til at orientere mig om, at de grupper, jeg tænkte på, buschauffører, personale på børneinstitutioner, visse skoler o. lign., ikke er tjenestemænd. Jeg har altså taget fejl og vil derfor skynde mig at give en uforbeholden undskyldning.

Når jeg dog er heroppe, vil jeg ikke undlade at påvise det mærkværdige i, at Lindingerpartiets ordfører, hr. Lindinger, som jo tydeligt har til formål at sikre hr. Lindingers memoirers udgivelse i mundtlig form her fra folketingets talerstol, kunne gå ind for uind-